

Sodišče je odločilo, da mora nacionalno sodišče po uradni dolžnosti preizkusiti spoštovanje pravil prava Unije na področju varstva potrošnikov tudi v postopkih zaradi insolventnosti

Na podlagi te obveznosti mora nacionalno sodišče preveriti tudi, ali so bile informacije, ki morajo biti vključene v potrošniške kreditne pogodbe, navedene jasno in jedrnat

Zakonca Radlinger sta avgusta 2011 z družbo Smart Hypo sklenila potrošniško kreditno pogodbo za kredit v znesku 1.170.000 čeških kron (CZK) (približno 43.300 EUR). Kreditodajalcu sta se zavezala vrniti 2.958.000 CZK (približno 109.500 EUR) v 120 mesečnih obrokih (EOM¹ za kredit je bila 28,9 %) in mu plačati visoke kazni, če jima ne bo uspelo izpolniti pogodbenih obveznosti.

Družba Finway, na katero je družba Smart Hypo prenesla terjatve, ki jih je imela proti zakoncema Radlinger, je septembra 2011 zakonca Radlinger pozvala k takojšnjemu plačilu celotnega dolga, vključno z obrestmi, stroški in kaznimi. Ta postopek je sprožila zato, ker sta ji zakonca pri sklenitvi pogodbe zamolčala, da je bilo njuno premoženje predmet izvršbe zaradi zneska v višini 4285 CZK (približno 160 EUR).

Krajský soud v Praze (okrožno sodišče v Pragi, Češka republika) je aprila 2013 zakonca razglasilo za plačilno nesposobna in proti njima začelo postopek zaradi insolventnosti. Zakonski par je v okviru tega postopka ugovarjal znesku, ki ga je zahtevala družba Finway (4.405.531 CZK oziroma približno 163.000 EUR).

Krajský soud v Praze v teh okoliščinah Sodišče sprašuje, ali pravila prava Unije s področja varstva potrošnikov nasprotujejo češki zakonodaji, ki sodišču, ki odloča o insolventnosti, ne dopušča, da po uradni dolžnosti preizkusi nedovoljenost pogodbenega pogoja, določenega v potrošniški pogodbi. Češko sodišče želi izvedeti tudi, ali mora nacionalno sodišče po uradni dolžnosti preveriti, če so bile informacije o potrošniških kreditnih pogodbah, ki morajo biti vključene v teh pogodbah, navedene jasno in jedrnat.

V današnji sodbi je **Sodišče ugotovilo, da mora nacionalno sodišče po uradni dolžnosti preizkusiti, ali so prodajalci oziroma ponudniki spoštovali pravila prava Unije s področja varstva potrošnikov,² tudi v postopkih zaradi insolventnosti in da to velja tudi za pravila o potrošniških kreditnih pogodbah.**

Sodišče je tako razsodilo, da **Direktiva o nedovoljenih pogodbenih pogojih³ nasprotuje češki ureditvi, ki sodišču v postopku zaradi insolventnosti ne dopušča, da preizkusi nedovoljenost pogodbenega pogoja, določenega v potrošniški kreditni pogodbi, čeprav ima za to na voljo potrebne pravne in dejanske elemente.** Ta direktiva nasprotuje zadevni ureditvi tudi, ker ta dopušča prerokanje le nekaterih terjatev in to le iz omejenih razlogov (zastaranje ali prenehanje).

¹ Efektivna obrestna mera.

² Sodišče je že ugotovilo obstoj take obveznosti glede nekaterih določb prava Unije, ki se uporabljajo na področju nedovoljenih pogodbenih pogojev v potrošniških pogodbah, pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, ter pri prodajah potrošniškega blaga in z njim povezanih garancij.

³ Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL, posebna izdaja v slovenščini, zvezek 15, poglavje 2, str. 288).

Sodišče poleg tega ugotavlja, da mora v skladu z Direktivo o potrošniških kreditnih pogodbah⁴ **nacionalno sodišče, ki odloča o sporu glede terjatev, temelječih na taki pogodbi, po uradni dolžnosti preveriti tudi, ali so informacije o kreditu (kot denimo EOM), ki morajo biti vključene v kreditno pogodbo, navedene jasno in jedrnato.** Na podlagi tega mora določiti vse posledice, ki so z nacionalnim pravom predpisane za kršitev obveznosti zagotovitve informacij (kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračalne).

Sodišče pojasnjuje tudi, da v skladu z zadnjenavedeno direktivo v „**skupni znesek kredita**“ **ne sme biti vključen noben znesek iz „skupnih stroškov kredita“**, in sicer noben znesek, ki je namenjen kritju obveznosti na podlagi zadevnega kredita, kot so administrativni stroški, obresti, provizije in vse druge vrste stroškov, ki se jih je potrošnik zavezal plačati. **Posledica nepravilne vključitve** teh zneskov v skupni znesek kredita **je to, da je EOM ocenjena prenizko**, saj je njen izračun odvisen od skupnega zneska kredita, **in da to vpliva na pravilnost informacij, ki morajo biti navedene v pogodbi.**

Nazadnje, glede preizkusa nedovoljenosti kazni, ki jih mora plačati potrošnik, ki ni izpolnil obveznosti, Sodišče ugotavlja, da mora nacionalno sodišče **oceniti kumulativni učinek vseh pogodbenih pogojev in**, če ugotovi nedovoljenost več pogodbenih pogojev, **izključiti vse nedovoljene pogodbene pogoje** (in ne le nekaterih).

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

⁴ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2008/48/ES z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS (UL L 133, str. 66, in popravki UL 2009, L 207, str. 14, UL 2010, L 199, str. 40 in UL 2011, L 234, str. 46).